

საქმე № 2/564-17

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

27.04.2018 წ.

ქ.სიღნაღი

შესავალი ნაწილი

სიღნაღის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე მერაბ ღვინიაშვილი
სხდომის მდივანი ნანა გოშნიაშვილი

მოსარჩელე - სს „თი-----ი“;

წარმომადგენელი - შპს „ტ-----“ წარმომადგენელი ნა-----ი; ნი-----ა;

მოპასუხეები - ეი-----ი; ელ-----ი; ბა-----ი;

დავის საგანი - თანხის დაკისრება და იპოთეკით დატვირთული ქონების რეალიზაცია.

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

მოპასუხეებს ეი-----ს, ელ-----ს, ბა-----ს მოსარჩელე - სს „თი-----ის“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ 9014.01 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა 4647.73 ლარი, სარგებელი 742.63 ლარი, ჯარიმა 3602.82 ლარი და დაზღვევა 20.83 ლარი. დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2017 წლის 31 მაისიდან) 2016 წლის 24 მარტის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირი თანხაზე - 4647.73 ლარზე ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, მაგრამ არაუმეტეს ერთი წლის განმავლობაში წლიური 36% სარგებლის გადახდა, რაც ყოველთვიურად შეადგენს 139.43 ლარს.

მოპასუხეებს დაეკისროთ 2016 წლის 25 თებერვლის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების 2069.59 ლარის ოდენობით თანხის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა 1855.13 ლარი, პროცენტი - 117.70 ლარი და ჯარიმა - 96.76 ლარი. დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2017 წლის 31 მაისიდან) საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე 1855.13 ლარზე ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, მაგრამ არაუმეტეს

ერთი წლის განმავლობაში დასარიცხი წლიური 36% სარგებლის გადახდა, რაც ყოველთვიურად შეადგენს 55.63 ლარს.

მოსარჩელეს მოთხოვნა ემყარება შემდეგ ფაქტებსა და გარემოებებს:

2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 6000 ლარის ოდენობით. საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 36%-ით, კრედიტის ვადა 12 თვე, ხელშეკრულებით გათვალისწინებულია პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე 10 ლარი, დავალიანების 1% ყოველი ვადაგადაცილებული დღისთვის. ხელშეკრულებით გათვალისწინებულია აგრეთვე სიცოცხლის დაზღვევა ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდით. 2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ ელ-----ს და ბა-----რა----- შორის გაფორმდა თავდებობის ხელშეკრულებები, თითოეული თავდების მაქსიმალური პასუხისმგებლობის თანხა განისაზღვრა 7800 ლარით ან მისი ექვივალენტით ნებისმიერ ვალუტაში. 2017 წლის 31 მაისის მდგომარეობით მოპასუხეს ერიცხება დავალიანება 9014.01 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა 4647.73 ლარი, სარგებელი 742.63 ლარი, ჯარიმა 3602.82 ლარი და დაზღვევა 20.83 ლარი.

სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის 2016 წლის 25 თებერვალს დაიდო საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც გაიცა საკრედიტო ბარათი TBC Praim card 2000 ლარიანი საკრედიტო ლიმიტით. 2016 წლის 03 დეკემბერს მოხდა საკრედიტო ლიმიტის ავტომატური გაზრდა და დასაბრუნებელი თანხების ნაშთმა შეადგინა 1855.13 ლარი. საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 36%, ასევე გათვალისწინებული იქნა პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე 20 ლარი ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

2017 წლის 31 მაისის მდგომარეობით მოპასუხეს ერიცხება დავალიანება 2069.59 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა 1855.13 ლარი, პროცენტი 117.70 ლარი, ჯარიმა 96.76 ლარი.

2. მოპასუხეთა პოზიცია

მოპასუხეებმა სარჩელი ცნეს მთლიანად.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის

საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 6000 ლარის ოდენობით. საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 36%-ით, კრედიტის ვადა 12 თვე, ხელშეკრულებით გათვალისწინებულია პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე 10 ლარი, დავალიანების 1% ყოველი ვადაგადაცილებული დღისთვის.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის გაფორმდა საკრედიტო ხაზის შესახებ ხელშეკრულება(ს/ფ 17-28)

3.1.2. 2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ ელ-----ს და ბა-----ს შორის გაფორმდა თავდებობის ხელშეკრულებები, თითოეული თავდების მაქსიმალური პასუხისმგებლობის თანხა განისაზღვრა 7800 ლარით ან მისი ექვივალენტით ნებისმიერ ვალუტაში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ ელ-----ს და ბა----- რა----- შორის გაფორმებული თავდებობის ხელშეკრულებები(ს.ფ 35-43)

3.1.3. სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის 2016 წლის 25 თებერვალს დაიდო საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც გაიცა საკრედიტო ბარათი TBC Praim card 2000 ლარიანი საკრედიტო ლიმიტით. 2016 წლის 03 დეკემბერს მოხდა საკრედიტო ლიმიტის ავტომატური გაზრდა და დასაბრუნებელი თანხების ნაშთმა შეადგინა 1855.13 ლარი. საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 36%, ასევე გათვალისწინებული იქნა პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე 20 ლარი ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2016 წლის 25 თებერვალს სს „თი-----სა“ და ეი-----ს შორის გაფორმებული საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულება (ს/ფ 45-47);

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის შესაბამისად, გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ. ხოლო 327-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, კი, ხელშეკრულება დადებულიად ითვლება, თუ მხარეები მის ყველა არსებით პირობაზე შეთანხმდნენ საამისოდ გათვალისწინებული ფორმით. ამდენად, ხელშეკრულების დადების უმთავრეს წინაპირობას წარმოადგენს მხარეთა

ნება, კერძოდ, მხარეები თავად იღებენ გადაწყვეტილებას ხელშეკრულების დადების თაობაზე და თავად განსაზღვრავენ მის პირობებს. იმ შემთხვევაში, თუ მხარეებს შორის ვერ ხორციელდება შეთანხმება ხელშეკრულების პირობების თაობაზე ხელშეკრულება არ შეიძლება მიიღეს იქნას დადებული. ამდენად, ხელშეკრულების დადების ძირითად პირობას წარმოადგენს მხარეთა ნების თანხვედრა. მოცემულ შემთხვევაში, კი, როგორც უკვე დადგენილია მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის დაიდო საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება, სადაც ერთ-ერთ პირობად განისაზღვრა პროცენტისა და პირგასამტეხლოს ოდენობა. შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხეებმა აღნიშნულ ხელშეკრულებებზე ხელმოწერით გამოავლინეს ნება პირობის მოწონების თაობაზე, რითიც მათ იკისრეს ვალდებულება გადაეხადათ შესაბამისი პროცენტი და პირგასამტეხლო ვალდებულების არაჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებათა სამართლებრივი შეფასების საფუძველზე სასამართლოს მიაჩნია, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე, 286-ე, 301-ე, 327-ე, 317-ე, 867-ე, 623-ე, 625-ე, 316-ე, 361-ე, 417-ე, 420-ე, 891-ე, 895-ე მუხლებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, 131-ე, 208-ე, 268-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი ადგენს დისპოზიციურობის პრინციპს, რომელიც მხარეს ანიჭებს უფლებას თავისუფლად განკარგოს თავისი მატერიალური და საპროცესო უფლებები. სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს ცნოს სარჩელი. მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა წარმოადგენს დისპოზიციურობის პრინციპის კონკრეტულ გამოვლინებას, კერძოდ, მოპასუხის მიერ თავისი მატერიალურ-სამართლებრივი უფლების განკარგვის აქტს. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 131-ე მუხლის მიხედვით, კი, მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და

საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას, ხოლო 208-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სარჩელის ცნობა მისი დაკმაყოფილების საფუძველია.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების, უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებით. 867-ე მუხლის შესაბამისად, საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით, კრედიტის გამცემი აძლევს ან მოვალეა მისცეს მსესხებელს სასყიდლიანი კრედიტი სესხის ფორმით. ხოლო 623-ე მუხლის მიხედვით, სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხისა და რაოდენობის ნივთი. 625-ე მუხლის თანახმად, კი, სესხისათვის მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს პროცენტი. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას. **განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მხარეებს შორის ვალდებულებითი ურთიერთობა წარმოიშვა სესხის ხელშეკრულების საფუძველზე. სადვაოდ არ არის გამხდარი, რომ მოპასუხემ არ შეასრულა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მოთხოვნა მოპასუხეებზე მითითებული თანხის გადახდის ვალდებულების დაკისრების თაობაზე საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.**

6.3 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის თანახმად, პირგასამტეხლო – მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა – მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის. ამასთან, მითითებული კანონის 420-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებათა გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია განმარტოს, რომ პირგასამტეხლო წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის დამატებით საშუალებას. ვალდებულების დარღვევამდე პირგასამტეხლო ემსახურება ვალდებულების შესრულების სტიმულირებას. ვინაიდან, მოვალემ იცის, რომ ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში მას მოუწევს გარკვეული საზღაურის გადახდა. ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ, პირგასამტეხლო მოვალეს უპირობოდ ეკისრება, მიუხედავად იმისა

ვალდებულების დარღვევით კრედიტორმა ზიანი განიცადა თუ არა. მართალია, კრედიტორს ენიჭება პირგასამტეხლოს უპირობოდ მოთხოვნის უფლება, მაგრამ სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებათა გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო. შეუსაბამოდ მაღალ პირგასამტეხლოში კანონი იმას კი არ გულისხმობს, რომ პირგასამტეხლოს პროცენტული ოდენობა თავიდანვე შეუსაბამოდ მაღალი თუ იქნებოდა, მხოლოდ ეს გახდებოდა მისი შემცირების საფუძველი, არამედ იმასაც, რომ შეუსაბამოდ მაღალ პირგასამტეხლოდ შეიძლება პირგასამტეხლო იქცეს ვალდებულების შესრულების პროცესშიც. ორივე შემთხვევაში სასამართლო უფლებამოსილია შეამციროს „შეუსაბამოდ მაღალი“ პირგასამტეხლო, როცა ამას საჭიროებს მოვალის ინტერესები. ასეთ გადაწყვეტილებას სასამართლო იღებს არა მარტო ქონებრივი, არამედ ყველა პატივსაღები ინტერესის გათვალისწინებით. განსახილველ შემთხვევაში, დადგენილია, რომ მოპასუხეების მიერ დარღვეულ იქნა საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება, რაც თავის მხრივ წარმოადგენს პირგასამტეხლოს მოთხოვნის წარმოშობის სამართლებრივ საფუძველს. **ამასთან, ზემოაღნიშნული სამართლებრივი ნორმებიდან და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია პირგასამტეხლოს შემცირება 20%-მდე. პირგასამტეხლოს ოდენობა ნაცვლად 3602.82-სა უნდა განისაზღვროს 720.56 ლარით.**

6.4 საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 891-ე მუხლით თავდებობის ხელშეკრულებით თავდები კისრულობს ვალდებულებას, თავდებად დაუდგეს კრედიტორის წინაშე მესამე პირს ამ უკანასკნელის ვალდებულების შესასრულებლად. ამასთან, 895-ე მუხლის მიხედვით, თუ თავდები კისრულობს პასუხისმგებლობას სოლიდარულად ან სხვა თანაბარმნიშვნელოვანი სახით, მას შეიძლება წაეყენოს მოთხოვნა იძულებითი აღსრულების მცდელობის გარეშე, თუ ძირითადად მოვალემ გადააცილა გადახდის ვადას და უშედეგოდ იქნა გაფრთხილებული, ანდა მისი გადახდისუუნარობა აშკარაა. განსახილველ შემთხვევაში დადგენილი იქნა, რომ **2016 წლის 24 მარტს სს „თი-----სა“ ელ-----ს და ბა-----ს შორის გაფორმდა თავდებობის ხელშეკრულებები, თითოეული თავდების მაქსიმალური პასუხისმგებლობის თანხა განისაზღვრა 7800 ლარით ან მისი ექვივალენტით ნებისმიერ ვალუტაში. აღნიშნული ხელშეკრულებების მიხედვით თავდები, ბანკის წინაშე სრულად აგებდა პასუხს ძირითადი მოვალის მიმართ წარმოშობილი ვალდებულებისათვის და კისრულობდა ვალდებულებას ძირითადი მოვალის მიერ ნაკისრი ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში, სრულად დაეფარა მოსარჩელისათვის ძირითადი თანხა, საპროცენტო სარგებელი და პირგასამტეხლო იმ მოცულობით, რასაც ბანკი მოითხოვდა**

თავდებობის ფარგლებში, ძირითადი მოვალის მიმართ იძულებითი აღსრულების მცდელობის გარეშეც.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან დარღვეული იქნა საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდებულება, მოპასუხეებს სოლიდარულად უნდა დაეკისროთ სასამართლოს მიერ დადგენილი თანხის გადახდევინება მოსარჩელის სასარგებლოდ.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გააღწევილებით დაკმაყოფილდა, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს ეთქვა უარი.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

აღნიშნულ შემთხვევაში სარჩელი დაკმაყოფილდა, რის გამოც მოპასუხეს უნდა დაეკისროს მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის სანაცვლოდ მისთვის თანხის გადახდა სარჩელის დაკმაყოფილებულ ნაწილში 91.83 ლარის ოდენობით. ვინაიდან მოპასუხემ მოსამზადებელ სხდომაზე ცნო სარჩელი ნაწილობრივ ამ ნაწილში მხარეები თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან და მოსარჩელის მიერ გადახდილი ბაჟი სარჩელის ცნობის ნაწილში 312.19 ლარის ოდენობით მას უნდა დაუბრუნდეს.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიება

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹ -ე მუხლის თანახმად, სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით დადგენილი

წესით. მხარეთა მორიგების შემთხვევაში სასამართლო აუქმებს უზრუნველყოფის ღონისძიებას, თუ მხარეები სხვა რამეზე არ შეთანხმდებიან. ვინაიდან სარჩელი დაკმაყოფილდა, არ არსებობს უზრუნველყოფის გაუქმების საფუძველი და იგი უნდა დარჩეს უცვლელად.

9. გადაწყვეტილების აღსრულება

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268 მუხლის 1¹ ნაწილის თანახმად, ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავებთან დაკავშირებით პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება უნდა მიექცეს დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად, თუ ეს პირდაპირ არის გათვალისწინებული ხელშეკრულებით. ასეთ შემთხვევაზე არ ვრცელდება ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული მოთხოვნები. აღსრულება არ შეჩერდება ამავე დავის საგანზე მესამე პირის სარჩელის საფუძველზედაც.

საქმეში წარმოდგენილი გენერალური საკრედიტო და თავდებობის ხელშეკრულებები შეიცავს მხარეთა შეთანხმებას გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების თაობაზე, რაც წარმოადგენს ამ საქმეზე მიღებული გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების საფუძველს.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 8-ე, 49-ე, 53-ე, 243-244-ე, 249-ე, 257-ე, 259¹-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. მოსარჩელე სს „თი-----ი“-ს სარჩელი დაკმაყოფილდეს.

1.1. მოპასუხეებს ეი-----ს, ელ-----ს, ბა-----ს მოსარჩელე - სს „თი-----ის“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ დავალიანების 6131.75 (ექვსი ათას ასოცდათერთმეტი და 75) ლარის გადახდა.

1.2. მოპასუხეებს ეი-----ს, ელ-----ს, ბა-----ს მოსარჩელე - სს „თი-----ის“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ ყოველთვიურად 139.43(ას ოცდაცხრამეტი და 43) ლარის გადახდა 2017 წლის 31 მაისიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემის თარიღი) ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, მაგრამ არაუმეტეს ერთი წლისა.

2.

2.1. მოპასუხე ეი-----ს დაეკისროს სს „თ-----“ სასარგებლოდ 2069.59(ორიათას სამოცდა ცხრა და 59) ლარის გადახდა.

2.2. მოპასუხე ეი-----ს დაეკისროს სს „თ-----“ სასარგებლოდ ყოველთვიურად 55.63(ორმოცდათხუთმეტი და 63) ლარის გადახდა 2017 წლის 31 მაისიდან ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, მაგრამ არაუმეტეს ერთი წლისა.

3. გადაწყვეტილება მიეჭკეს დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად.

4. სს „თი-----ს“ სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დაუბრუნდეს მის მიერ გადახდილი ბაჟის ნაწილი 246.04 (ორას ორმოცდაექვსი და 04) ლარის ოდენობით.

5. მოპასუხეებს მოსარჩელე - სს „თ-----“-ს სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ მოსარჩელის მიერ წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან 91.83 (ოთხმოცდათერთმეტი და 83) ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფისათვის გადახდილი 50 (ორმოცდაათი) ლარის და ადვოკატის მომსახურების 312.19(სამას თორმეტი და 19) ლარის გადახდა.

6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემიდან 14 დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოში (მდებარე ქ. თბილისი, 0159, გრიგოლ რობაქიძის გამზირი №7ა) სიღნაღის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (მდებარე ქ. სიღნაღი, ცოდნე დადიანის ქ. №15) სააპელაციო საჩივრის შემოტანის გზით დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან სარეზოლუციო ნაწილის მე-პუნქტის წესების დაცვით.

7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

მერაბ ღვინიაშვილი